

ת"פ 33704/10 - מדינת ישראל נגד יוסף אסף קוניי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 33704-10-15 מדינת ישראל נ' קוניי

לפני כבוד השופט שאל אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד יניב זוסמן

נגד

הנאשם: יוסף אסף קוניי
ע"י ב"כ עו"ד דן באומן

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בגין עבירות שביצע בשני אירועים נפרדים: **באירוע הראשון** - נגד המתלוון (נתן) וחברו (קיריל); **ובאירוע השני** - נגד נתן.

הנאשם זוכה מעבירות שביצע, לפי הטענה, באירוע שלישי, נגד חבר נוסף של נתן, ששמו אנדרי. זאת, לאחר שאנדרי לא התיצב למתן עדות בבית המשפט והמאשימה יתרה על זימונו.

2. עובדות שני האירועים, שבಗינם הורשע הנאשם, פורטו ונקבעו בהרחבת ההחלטה. בתמצית, ולצרכיו גזר דין בלבד, יצינו כאן העובדות הבאות:

הנאשם, יליד שנת 1992, מתגורר בדירה לבניין ברח' בר-יהודה בבתים, בקומת הרביעית, בשכנות לדירת המתלוון נתן. שני האירועים שבಗינם הורשע הנאשם אירעו בכניסה לבניין.

האירוע הראשון עניינו במקרה בו ישב קיריל בכניסה לבניין והמתין לנタン. הנאשם, שהגיע למקום, הביע חוסר שביעות רצון מנסיבותיו של קיריל.

הנאשם ניגש לרכב של אמו, הוציא מטה המטען סכין מטבח גדולה ואים על קיריל בכך שרצ לכוונו עם הסכין בידו וצעק "רוסי בן זונה". קיריל נמלט והנאשם החל רודף אחריו ומאים עליו כי יזכיר אותו או יטפל בו אם יראה אותושוב.

לאחר שחדל מלרדוף אחרי קיריל שב הנאשם לבניין ונטקל בנתן אשר ירד במדרגות. הנאשם פנה לננתן ו אמר לו "תפסיק להביא את החברים הרוסיים שלך". לאחר מכן תקף את נתן באגרופים בפניו עד שננתן נפל ושב להכוותו אף לאחר שקם. נתן ניסה לצאת מן הבניין אך הנאשם המשיך להכוותו עד שנפל על גבו. לאחר מכן אמר הנאשם על נתן בכך שאמר לו "פעם הבאה שתביא את החברים שלך, זה לא יגמר בטוב".

עמוד 1

כתוצאה מעשיו של הנאשם נתנו דימום ואדומומיות באפו ושריטה בצווארו. בנוסף, משקפיו של נתן נשברו וחולצתו נקרעה.

הairoう השני עניינו במקרה שבו, בכניסה לבניין, תקף הנאשם את נתן, תפס אותו בצווארו ואיים עליו באמצעות סכין.

ה הנאשם הורשע אפוא, בהכרעת הדיון, בגין **הairoう הראשון** - בשתי עבירות של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין; וב בגין **הairoう השני** - בעבירה של תקיפה סתם, לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין, ובעבירה של איומים, לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

הריאות לקביעת העונש ותמצית טיעוני הצדדים:

ב.

ראיות וטיעוני המאשימה:

(1)

ב"כ המאשימה הגיש, כראיות לקביעת העונש, את גילוון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (הגаш וסמן ע/1). כעולה מגילוון זה, לנאים, לצד שנת 1992, ארבעה רישומים קודמים. רישומים קודמים אלה כוללים שתי הרשעות: האחת, משנהת 2017 בגין החזקת נכס חדש כגנוב (בשנת 2014); והשנייה, משנהת 2015, בגין החזקת אגרוף או סכין (בשנת 2012).

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת האירועים בהם הורשע הנאשם, העוסקים באלימות חמורה בגין עניינים של מה בכר. לשיטתו, חומרה מיוחדת ישנה באairoう הראשון, שבמסגרתו היכה הנאשם את נתן באגרופים, המשיך לעשות כן גם לאחר שנפל אריצה, וגרם לננת לחבלות ולנזקים. בנוסף, בשני האירועים מדובר באירועים באמצעות סכין, דהיינו באירועים המצויים ברף חומרה גבוהה במיוחד.

ב"כ המאשימה המשיך והתייחס לערכיהם החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, ובهم ההגנה על שלמות הגוף (בהתייחס לעבירות התקיפה) וההגנה על שלום הציבור וביטחונו (בהתייחס לעבירות האיומים).

ב"כ המאשימה טען, כי בנסיבות העניין יש להשים על הנאשם ענישה שתכלול רכיב של מאסר בפועל, מאחרוי סורג ובריח, ועתיר לקביעת מתחמי עונש הולם מחמירים: **בairoう הראשון** - בין 6 חודשים מאסר בפועל לבין 18 חודשים מאסר בפועל; **בairoう השני** - בין מספר חודשים מאסר בפועל לבין 12 חודשים מאסר בפועל. בהקשר זה הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 5998/09 **שמעאי נ' מדינת ישראל** (1.11.09), שם הושת עונש של מאסר בפועל בגין איומים ברצח באמצעות סכין וగירמת נזק, מבלתי שהתלוותה למעשים אלימים נגד הגוף.

לענין גזירת עונשו של הנאשם בתחום מתחמי העונש הולמים ציין ב"כ המאשימה את עברו הפלילי של הנאשם ואת היעדר נטילת האחוריות. בנסיבות אלה טען ב"כ המאשימה כי יש מקום את הנאשם ברף העליון של המתחמים. ב"כ המאשימה עתר אפוא להשתת ענישה מחמירה על הנאשם, שתכלול רכיבים של מאסר בפועל מאחרוי סורג ובריח, מאסר מוותנה, קנס ופיצויים למ תלוננים.

ראיות וטיעוני ההגנה:

(2)

.9. ב"כ הנאשם הגיע, כראיות לקביעת העונש, את המסמכים הבאים:

(א) חוות דעת פסיכיאטרית, מיום 18.7.16 (hogsha sosmana ס/1) - חוות דעת שהוכנה על-

ידי מומחה בית המשפט בתביעת נזקי גופו שהגיע הנאשם בגין תאונות דרכים, אשר אירעה לפני האירועים דנא. בחוות הדעת נקבעה לנאשם נכות נפשית בשיעור של .15%.

(ב) סיכום אשפוז אביו של הנאשם, מיום 25.7.17 (hogsha sosman ס/2) - מדובר בסיכום אשפוז של האב, למשך מספר ימים, במרכז הרפואי ע"ש וולפסון, אשר מפרט את בעיותיו הרפואיות של האב.

.10. ב"כ הנאשם פתח את טיעונו בתיאור נסיבותו האישיות של הנאשם. לדבריו, הנאשם סודע את אביו שמתגורר עמו, כאשר האב סובל ממצבור של חוליות ונזקק לעזרה סוציאלית וסיועית מרבית. סיון שכך, להבדיל מציערים אחרים בגילו מתגורר הנאשם עם הוריו וצמוד לאביו במצבו הקשה (ר' בפרוטוקול, עמ' 35 שורה 22 ואילך).

נוכחות קוו טיעון זה לא למותר בעיר כאן, כי במסמכים הנ"ל שהוגשו מטעם הנאשם אין תימוכין לטענה שה הנאשם מתגורר עם אביו (להבדיל מעם אותו). בחוות הדעת ס/1 מצוין בפרק האנמזה, כי הנאשם מסר שהוריו פרודים ואביו עובד בחו"ל (ר' ס/1, בעמ' 2), ואילו בתעודה הרפואית של האב (ס/2) מצוינת כתובות מגורדים השונה מכתובתם של הנאשם ושל אמו.

.11. באשר לאיורים שבಗינם הורשע הנאשם טען ב"כ הנאשם כי הגם שהוא ער לקביעות הלא פשוטות (מבחינת הנאשם) שבהכרעת הדין, ניתן לציין שתי נסיבות מוקלות:

ראשית, שני המתלוונים, נתן וקיריל, אינם בקשר קרובנות מוחלשים. בהקשר זהذكر ב"כ הנאשם כי קיריל, המשרת כלוחם בצה"ל, סיפר בעדותו שהיא סgan אלף הארץ בקרטה.

שנייה, הגם שהתקיפה באירוע הראשון הותירה חבלות בנתן, הוא לא נזקק לטיפול רפואי.

בנסיבות אלה, כך לשיטת הסניגור, ניתן למודד מהפסקה כי הרף התחתון של מתחמי העונש ההולמים אינם עולה על מסר שניית לשאתו בדרך של עבודות שירות; כאשר במקרה דנא ראוי לקבוע את הרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעניישה הצופה פני עתיד בלבד.

.12. לביסוס טיעונו בעניין מדיניות העונשה הנהוגה הפנה הסניגור לשלווש אסמכאות: עפ"ג (מחוזי) תל-אביב) 14-06-2014 מדינת ישראל נ' דרعي (29.9.14) (להלן - עניין דרעי); עפ"ג (מחוזי תל-אביב) 58265-05-16 מנכזבסקי נ' מדינת ישראל (26.9.16); ות"פ (שלום תל-אביב) 15-11-15 מדינת ישראל נ' סקורו (13.9.17).

ואולם, כל האסמכאות הנ"ל עניינן במקרים שונים, שבהם הודיעו הנאשם בעבודות ונטלו אחריות על מעשייהם; כאשר במקרה מסויא האסmetaה الأخيرة (שנדון לפני) דובר בסיבות יציאות דופן ובהסדר טיעון שבו המאשימה עצמה הגבילה מאוד את טיעוניה לעונש.

עוד יש לציין, כי בעניין דרעי דבר בערעור המדינה, במקרה שבו בית משפט השלום נמנע מלhaltיל עונש מסר. ערכאת הערעור - שבסתופו של דבר הוסיפה וגירה עונש של שלושה חודשים מסר בעבודות שירות - אף צינה בסיפה לפסק דיןה כי ערכאת ערעור היא אינה ממצה את הדין.

.13. בסיכוןו של דבר עתר ב"כ הנאשם להקל עם מרשו ולגוזר את עונשו למאסר על תנאי, לצורך פיצויים, ולהסתפק בכך.

לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, טען: "**לא נגעתי באנשים אלה בחיים**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 28).

ג. דין והכרעה:

(1)

.14. בעת גזירת עונשו של הנאשם בבית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחמי העונש ההולמים לכל אירוע עברייני שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגוזר את עונשו של הנאשם תוך מתחמי העונש ההולמים; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין.

.15. מקובל עליי טועון ב"כ המאשימה הן לעניין הערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע הפעולות על-ידי הנאשם והן לעניין חומרת התקיפה. כאשר מדובר בעבירות אלימות, ובמיוחד בעבירות אלימות בגין עניינים של לא-כלום, הפסיקה חוזרת וקבעה כי יש להטיל עונשה מחמירה ומרתיעה; ואשר מדובר בעבירות אלימות הגורמות לחבלות ולנזקים על העונשה לכלול, ככל, רכיב של מאסר בפועל.

יחד עם זאת, מקובל עליי גם טועון ב"כ הנאשם כי על-פי מדיניות העונשה הנוהga - לרבות כהשתקפותה בעניין **דרעי** - הרף התחתון של מתחמי העונשה, במקרים שבהם החבלות הין ברף חומרה נמוך יחסית, הינו מאסר בפועל שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות.

.16. על רקע אל אלה אני קובע את מתחמי העונש ההולמים, במקרה זה, ככללו:

בגן האירוע הראשוני - בין 4 חודשים מאסר בפועל לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

בגן האירוע השני - בין עונשה צופה פני עתיד לבין 7 חודשים מאסר בפועל.

(2)

.17. לאחר קביעת מתחמי העונש ההולמים לכל אירוע על בית המשפט לגוזר את עונשו של הנאשם תוך מתחמים אלה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע הפעולות, המפורטים בהוראות סעיף 40גיא לחוק העונשין.

.18. באשר לנאים לפניי, השיקולים הרלוונטיים לגזירת עונשו הם ככללו:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאים, חרף גילו הצעיר יחסית, ארבעה רישומים קודמים, הכוללים שתי הרשעות קודומות. אחת הרשעות הקודומות עניינה בהחזקת אגרוף או סכין שלא דין ועל כן היא רלוונטית במיוחד לעניינו, שבו הורשע הנאשם באזומים באמצעות סכין בשני האירועים.

הרשעותיו הקודומות של הנאשם מלמדות אפילו כי עסקין ב הנאשם החזר ומבצע עבירות, וכי עונשה מוקלה, שהושתמה עליו בעבר, לא הרתיעה אותו מלשוב לسورו.

הודאה ונטיית אחريות - הנאם כפר בעבודות כתב האישום ועמד על ניהול הליך שמייעת ראיות מלא, שכלל חקירות נגדות מקיפות של המתלונים. זהי כמובן זכותו הבסיסית של הנאם לעמוד על ניהול משפטו במלואו, אף להמשיך ולכפור באחריותו גם לאחר הרשעה, ופשיטה כי אין לזקוף היבטים אלה לחובת הנאם (ור' גם בהוראות סעיף 40יא(6) סיפא לחוק העונשין).

יחד עם זאת, בנסיבות אלה אין הנאם זכאי להקללה, הנינתה למי שמודה באשמה ונוטל אחريות על מעשיו, או, לפחות הפחות, מקבל עליו את הדין לאחר הרשעתו.

נתוני האישים של הנאם ונסיבות חייו - הנאם הינו ליד שנת 1992. כעולה מוחות הדעת ס/1, הנאם מתגורר עם אמו, אימו עובדת וסובל מנוכחות נפשית מסויימת.

19. העולה משלול הנסיבות והנתוניים הנ"ל הוא, שבמקרה דנא נסיבות החומרה עלות במשקלן על נסיבות הקלה. לפיכך, על פני הדברים יש ממש בעתרתו של ב"כ המאשימה לגזר את עונשו של הנאם בחלקו העליון של מתחמי העונש ההולמים, בפרט בהתחשב בכך שמדובר בהצברות של שני אירועים נפרדים.

יחד עם זאת, בהתחשב במקלול הנסיבות ניתן להסתפק במקרה זה בעונש של מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות, תוך איזון הקללה זו בהכבד-מה ברכיבים הכלכליים. בהקשר אחרון זה יש לציין כי לדברי הנאם הואאמין אינו עובד, וצריך להתחשב בכךון זה במישור הכלכלי, אך יש להתחשב גם בנסיבותם של המתלונים ובמיוחד בכךון, שבירוע הראשון נפגע באופן פיזי, משקפיו נשברו וחולצתו נקרעה.

עוד יש לציין, כי גם מדובר במקרה זה בשני אירועים, בנסיבות העניין יש לגזר על הנאם עונש כולל אחד לשניהם; וזאת במסגרת הוראות סעיף 40יג(ב) לחוק העונשין.

סוף דבר:

20. לפיכך - בהתחשב בשיקולים לכפ' חומרה ולכפ' קללה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאם את העונשים הבאים:

(א) 6 חודשים מאסר בפועל.

הנאם ישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 6.12.17.

על הנאם להתייצב לנשיאות עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 14.2.18 עד השעה 08:00.

mobbar בזה לנאם כי בכל הקשור ל העבודות השירות עליו יצית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד mobbar לנאם, כי במידה ולא יצית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאיסרו, או את יתרת מאיסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא ישא הנאם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של אלימות נגד הגוף.

(ג) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא ישא הנאם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה של איומים.

(ד) קנס בסך של 1,500 ₪, או 10 ימי מאסר תMOREתו.

הकנס ישולם בשלושה תשלוםמים חודשיים, שווים ורכופים, החל מיום 1.8.18 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

(ה) פיצויים למתalon נtan בסך של 3,000 ₪; ופיצויים למתalon קיריל בסך של 1,000 ₪.

הפיצויים לשני המתalonנים יופקדו בכספי בית המשפט עד ולא יותר מיום 1.8.18.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודהה לזכירות בית המשפט בדבר פרטיו שני המתalonנים לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. הסcin תושמד.

כל שקיימים בתיק כספים מופקדים, בהסכמה ההגנה הם יקוזזו לטובת הפיצויים והקנס, והנאשם ידרש לשלם רק את יתרת החוב, ככל שתישאר.

זכות ערעור בתוך 45 ים מהיום.

ניתן היום, ו' בטבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.